

”Grobund for et bedre liv”

Evaluering af Bofællesskabet Rosenly på
Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen

Pixi-notat

mhtconsult
April 2009

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	3
1.1 INDLEDNING	3
1.2 EVALUERINGSDESIGN	4
2. FRA KRISERAMT TIL VELFUNDERENDE MOR	6
2.1 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER I RELATION TIL MÅLGRUPPETEMAET	6
2.2 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER I RELATION TIL METODEDETEMAET	7
2.3 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER I RELATION TIL VISITATIONS- OG SAMARBEJDSDETEMAET	11
2.4 KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER I RELATION TIL FORANKRINGSTEMAET	12

1. Indledning

1.1 Indledning

I foråret 2006 lød startskuddet for Bofællesskabet Rosenly. Rosenly blev etableret som et udviklings- og forsøgsprojekt delvist finansieret af puljemidler fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, delvist af midler fra Egmont Fonden og delvist af Sankt Lukas Stiftelsen, i hvis lokaler bofællesskabet fysisk er lokaliseret. Bofællesskabet blev etableret som et privat tilbud under servicelovens paragraf 85 med en bestyrelse bestående af repræsentanter fra Boligfonden for enlige mødre og fædre, Boligfondens Krisecenter, Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen samt fra Gentofte Kommune. Pr. 31 marts 2009 ophører midlerne fra ministeriet, og bofællesskabet videreføres som et fast tilbud finansieret af brugerbetaling fra hele landets kommuner, som har borgere bosiddende i bofællesskabet samt af Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen.

Rosenly er et tilbud til boligløse og kriseramte minoritetskvinder med eneansvar for børn, der er kendetegnet ved social isolation, manglende kontaktflader til det omgivende samfund samt risiko for hjemsendelse til oprindelseslandene. Formålet med et ophold på Rosenly er at give grobund for den selvstændiggørelse, som kvinderne har brug for at udvikle og konsolidere på vejen mod en uafhængig og selvreguleret tilværelse. Hensigten er at skabe et trygt, støttende og struktureret vækstmiljø både ift den personlige, sociale og kompetencemæssige vækst.

Ideen til Projekt Rosenly opstod på baggrund af projektlederens og lederen af Boligfondens Krisecenters brede erfaring med målgruppen og dens behov. Efter idéudvikling og projektdesign blev der indledt et tværinstitutionelt samarbejde, hvor flere centrale aktører med en stærk kommunal repræsentation sad sammen om bordet i en positiv dialog. Der var bred enighed om, at der er et udækket behov for integrations- og udslusningstilbud til volds- og kriseramte minoritetskvinder med eneansvar for børn. Den fælles erfaring var også, at målgruppen vokser og bliver synligere dag for dag. Forventningen var således, at Rosenly fra starten ville imødekomme et omfattende behov. Trods den fælles opbakning og trods en positiv modtagelse blandt bevilgende myndigheder stod boligerne i Rosenly tomme måned efter måned i det første projektår. Mange kvinder blev henvist fra Krisecentre, dagtilbud for etniske minoritetskvinder, Herberg og sagsbehandlere fra forskellige kommuner, men den videre bevillingsprocedure forblev længe en bremseklo for kvindernes indflytning. Projekt Rosenly blev således også berørt af de generelle visitationsproblemer, der fulgte i kølvandet på strukturreformens ikrafttræden. Dette billede har siden ændret sig i positiv retning, men tilbage står stadig flere spørgsmål om, hvorvidt målgruppens behov har tilstrækkelig synlighed i den samlede integrationsindsats, og hvorvidt der er et solidt rodnet for finansieringen af et dækkende udslusningstilbud.

Set i tilbageblik har projektets treårige forsøgsperiode været turbulent. Men den har også givet anledning til erfaringer, der kan – og bør – nyttiggøres i en fremadrettet vurdering af mulighederne for at forankre og mainstreame integrations- og udslusningstilbud for en udsat målgruppe af kvinder uden større synlighed i den generelle integrationsdebat. Derfor har Rosenly iværksat en evaluering af tilbudet for at tilvejebringe en operativ erfaringsdannelse, formidling og italesættelse af denne samfundsopgave.

1.2 Evalueringsdesign

Evalueringen har overordnet til formål at belyse, hvordan Rosenly har styrket integrationen, livskompetencen og forældrekompetencen blandt volds- og kriseramte etniske minoritetskvinder fra hele landet. Konkret er evalueringen struktureret efter 5 analysetemaer, som søger at belyse centrale spørgsmål og problemstillinger i tilbuddet. Temaerne er:

- Målgruppetemaet
- Metodetemaet
- Visitationstemaet
- Samarbejdstemaet
- Forankringstemaet

Målgruppetemaet fokuserer på de forudsætninger og behov, der er karakteristiske for de kvinder, der er visiteret til Rosenly. Et hovedspørgsmål er, hvilke forskellige behovsprofiler der tegner sig blandt kvinderne, og hvilke krav det stiller til omfanget og karakteren af indsatsen – herunder til en differentiering af indsatsen. Et andet spørgsmål er, hvor stor målgruppen skønnes at være, og hvordan målgruppens behov i dag er dækket af eksisterende tilbud.

Metodetemaet belyser de metoder, som er de bærende led i opkvalificerings- og udslusningsmodellen i Rosenly. Et hovedspørgsmål er, hvordan der er skabt sammenhæng mellem kvindernes behovsprofiler på den ene side og struktureringen og helhedsorienteringen af aktiviteterne på den anden side. Et andet spørgsmål er, hvilke metodiske og læringsmæssige udfordringer der ligger i den dobbelte tilbudsmodel, hvor aktiviteterne både skal tilgodese kvinderne og deres børns behov. Et tredje spørgsmål er, hvorvidt og hvordan kvindernes etnisk-kulturelle tilhørsforhold spiller en rolle for deres læringsbehov og lærings- og udslusningsprocesser.

Visitationstemaet sætter fokus på visitationen af målgrupperne til Rosenly og de barrierer, der jf. foregående afsnit har hæmmet tilgangen af kvinder. Et hovedspørgsmål er, hvilke organisatoriske og systemiske rammebetingelser der har haft betydning for visitationsprocessen i projektperioden. Et andet hovedspørgsmål er, hvilke rammer og aftaler der i det fremtidige perspektiv skal være til stede, for at rosenly effektivt kan nyttiggøres.

Samarbejdstemaet sætter fokus på det tværinstitutionelle samarbejde, der er etableret i tilknytning til projektet. Det gælder både samarbejdet med visiterende myndigheder og de kontaktholdere, der er etableret til krisecentre og andre relevante organisationer. Et hoved-

spørgsmål er, hvorvidt dette samarbejde systematisk styrker indsatsen i Rosenly, og hvilke behov der er for udvidelse og konsolidering.

Forankringstemaet belyser Rosenlys organiseringsform og særlige forankring i et socialt og mangfoldigt aktivitetsmiljø med en beskyttende grænse udadtil. Et hovedspørgsmål er, hvordan lokaliseringen i Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen understøtter kvindernes opkvalificerings- og udslningsproces og fremmer mulighederne for at skabe synergi mellem forskellige tilbud og aktiviteter i den samlede kvalificerings- og udslningsmodel. Et andet spørgsmål er, hvilken betydning forankringen i Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen har for Rosenlys vækstmuligheder samt for den organisatoriske model og konstituering som driftsorganisation med et fast tilbud til målgruppen. Et tredje spørgsmål er, hvordan kommunerne ser på mulighederne for at støtte en systematisk indsats over for målgruppen som led i kommunens samlede beskæftigelses- og integrationsindsats over for minoritetsborgere.

Nærværende notat er en pixi-udgave af den analyserapport, som er udarbejdet i forbindelse med evalueringen af Rosenly. Pixi-notatet indeholder en opsummering samt konklusioner og anbefalinger givet i analyserapporten, mens selve analyserapporten alene indeholder analysen og dermed baggrunden for konklusioner og anbefalinger. Evalueringen har fundet sted i perioden januar til marts 2009 og er tilrettelagt som en aktøranalyse, hvor relevante aktørgrupper fremlægger erfaringer, vurderinger og anbefalinger i relation til de opstillede temaer. Der er gennemført følgende dataindsamling:

- Personinterview med forstanderinden
- Gruppeinterview med projektleder og -medarbejder
- Personinterview med en nuværende beboer
- Personinterview med en tidligere beboer
- Gruppeinterview med to pædagoger fra børnehaven
- Personinterviews med ledere fra tre praktikarbejdspladser
- Telefoninterviews med visiterende myndigheder fra tre kommuner
- Kontakt til Kontoret for Integrationssservice, Københavns Kommune
- Telefoninterview med repræsentant fra LOKK
- Telefoninterview med leder af Boligfondens Krisecenter
- Deskresearch på lignende tilbudsmodeller
- Materiale udarbejdet af projektleder og -medarbejder som led i projektet.

God læselyst,

Tine Baatrup, Projektleder

mhtconsult

Marts 2009

2. Fra kriseramte til velfungerende mor

Opsummering, konklusioner og anbefalinger

2.1 Konklusioner og anbefalinger i relation til målgruppetemaet

På grund af forskellige visitationsproblematikker har Rosenly udvidet sin målgruppe til at omfatte:

"Volds- og kriseramte minoritetskvinder med eneansvar for børn såvel som for boligløse, enlige mødre med minoritetsbaggrund ... også kendetegnet ved social isolation, manglende kontaktflader til det omgivende samfund samt risiko for hjemsendelse til oprindelseslandene".

Udvidelsen har medført en mere heterogent sammensat beboergruppe end oprindeligt forventet, men på trods heraf har målgruppen visse fællestræk. Det gælder især parametrene:

- **Kriseramte:** De har alle været kriseramte i større eller mindre grad. Nogle få har oplevet psykisk og/eller fysisk vold eller på anden måde været traumatiserede.
- **Boligproblemer:** De har alle på optagelsestidspunktet haft boligproblemer af den ene eller anden art – enten har de stået boligløse eller også har de ikke haft ressourcer til at klare hverdagen i egen bolig.
- **Enlige mødre:** Alle har enten været gravide eller haft eneansvar for mindre børn – det ældste barn var på botidspunktet fire år gammelt.
- **Udvisningstruet:** Hovedparten af kvinderne har været udvisningstruede.
- **Socioøkonomiske problemer:** Ofte har kvinderne haft økonomiske og/eller sociale problemer samt er psykisk påvirkede af deres situation.
- **Manglende netværk:** De fleste er familiesammenførte med en mand og havde ikke på botidspunktet familie i landet.

Kvindernes problemstillinger indenfor disse parametre varierer meget fra kvinde til kvinde, hvilket kræver en differentieret og individuel indsats. Fælles for kvindernes behov er overordnet, at de har brug for hjælp og støtte ift personlige og praktiske problemstillinger samt ift børnenes behov.

- De **personlige behov** omhandler hovedsageligt støtte ift deres personlige udvikling som mødre og selvstændige kvinder, hvor især hjælp til selvhjælp er i centrum. Det

handler om at udvikle nye overlevelsesstrategier og lære at klare sig selv som fraskilt og/eller enlig mor. Hertil har kvinderne brug for at udvikle deres sociale kompetencer.

- Deres **praktiske behov** omhandler alle praktiske forhold, der hører til et selvstændigt liv i egen bolig – alt fra rengøring, madlavning, betaling af regninger og budgetlægning til kommunikation med myndigheder, samarbejde med institutioner, viden om samfundets muligheder og opbygning mv.
- Sidste overordnede indsatsområde er støtte og hjælp ift at varetage **børnenes behov**, hvilket hovedsageligt handler om opdragelse, voksenkontakt, hjælp til at udvikle børnenes evner til at etablere sociale relationer samt om tilfredsstillelse af børnenes praktiske behov, så som hensigtsmæssigt tøj, mad etc.

Det kan således konkluderes, at målgruppen er meget bred og varieret, men kredser omkring samme problematikker – hvordan klarer man en hverdag i Danmark som selvforsørgende, enlig mor med en to-kulturel identitet? Evalueringen peger på, at der er et stigende behov omkring denne problematik ift målgruppen. Skilsmissefrekvensen blandt etniske minoriteter er stigende, hvilket lader en voksende gruppe af enlige minoritetskvinder tilbage, der ofte har vanskeligt ved at klare sig selv som enlige mødre i et fremmed samfund, som de ofte har meget lille kendskab til. Vurderingen lyder derfor, at der er et stigende behov for et tilbud som Rosenly, hvor der er fokus på denne mellemgruppe af kvinder, som ikke hører til på et krisecenter, men som alligevel er karakteriseret ved en række sociale og psykosociale problemer, der kræver en ekstra indsats, før selvforsørgelse er en reel mulighed. Hertil spiller den etniske minoritetsbaggrund ligeledes ind: Der er brug for en indsats, der kan tilgodese de særlige behov, som minoritetskvinder har – behov, som vil være anderledes end etnisk danske kvinders bl.a. pga. minoritetskvindernes høje grad af isolation, manglende dansksproglige kompetencer og manglende kendskab til samfundet. Her er Rosenly det eneste tilbud af sin slags i landet, hvor der er særskilt fokus på etniske minoritetskvinder.

2.2 Konklusioner og anbefalinger i relation til metodematerialet

Rosenlys målsætning er overordnet at styrke integrationen af enlige, etniske minoritetsmødre og deres børn. Konkret er formålet:

- At støtte voldsramte minoritetskvinder med børn, så de bliver i stand til at leve som eneforsørgere og enlige mødre i det danske samfund og dermed bliver integreret som aktive og selvforsørgende borgere.
- At støtte kvinderne i en to-kulturel opdragelse af deres børn, så begge parter får mulighed for at trives og udvikle sig positivt.
- At bryde risikoen for en negativ social arv.
- At familien opbygger et stabilt netværk.

Kilde: Internt notat udarbejdet af projektlederen.

Til opnåelse af denne målsætning benytter projektlederen og -medarbejderen en holistisk tilgang, hvor alle aspekter i kvindernes og børnenes liv inddrages i et forsøg på at styrke kvinden i rollen som selvstændig, selvforsørgende mor, der aktivt tager del i det omkringliggende samfund. Projektlederen og -medarbejderen arbejder hovedsageligt med udvikling af kvindernes personlige, sociale og sociokulturelle kompetencer. Indsatsområderne i relation hertil fremgår af figur 1.

Figur 1: Det samlede læringsfelt.

Sociokulturelle kompetencer	Sociale kompetencer	Personlige kompetencer
<ul style="list-style-type: none"> - Kendskab til den danske samfundsstruktur og historie - Kendskab til rettigheder, pligter, muligheder mv. - Udvikle en to-kulturel identitet - Arbejdsmarkedskendskab - Kendskab til uddannelsessystemet - Danskkundskaber 	<ul style="list-style-type: none"> - Børneopdragelse - Samarbejde - Opbygge netværk - Bruge samfundet aktivt og navigere heri - Dialog 	<ul style="list-style-type: none"> - Ressourcebevidsthed - Motivation og handlekraft - Læringslyst og udviklingsparathed - Forælderrollen - Selvstændighed - Planlægning - Ansvarlighed

Kilde: mhtconsult på baggrund af dataindsamlingen.

I arbejdet med denne kompetenceudvikling anvender projektlederen og -medarbejderen begrebet anerkendelse som et grundlæggende princip i tilgangen til arbejdet med kvinderne. Herigennem opnår de tillid, tryghed og respekt, som er grundlæggende nødvendigt for at igangsætte en positiv udviklingsproces. Anerkendelse er et grundprincip og en konkret metodisk tilgang, når et individ skal "empowers", hvilket netop er en proces, som projektlederen og -medarbejderen forsøger at igangsætte.

Det kan konkluderes, at anvendelsen af denne holistiske tilgang med fokus på anerkendelse og empowerment som metodisk princip er særlig gunstig i arbejdet med denne målgruppe. Disse metoder til selvstændiggørelse og uafhængighed har gang på gang i forskellige integrationsprojekter vist sig frugtbare i arbejdet med socialt udsatte grupper med etnisk minoritetsbaggrund.

Konkret udmønter disse metodiske principper og strategier sig i indsatsområder og metoder, der til sammen tjener til opnåelse af projektets mission og målsætninger – og synliggør projektets røde tråd og indre sammenhængskraft. Figur 2 herunder illustrerer valg af konkrete metoder og indsatsområder i den holistiske tilgang.

Figur 2: Sammenhæng mellem metodiske grundprincipper og konkrete metoder og indsatsområder.

Holistisk tilgang med fokus på anerkendelse og empowerment				
Læringstemaer	Metoder			
	Individuelle samtaler	Praktik og sprog	Bofællesskabet som socialiseringsrum	Fællesundervisning og udflugter
Børneopdragelse				
Socialisering				

Praktiske forhold				
Mor-rollen				
Fremtidsplanlægning				
Samfundsopbygning				
Selvforsørgelse				
mv.				

Kilde: mhtconsult.

Disse områder og metoder er flettet ind i hinanden i dagligdagen og foregår såvel ad hoc og på tværs som skemalagt.

Første indsatsområde drejer sig overordnet om aspekterne opdragelse, praktiske forhold og socialisering. Det *opdragelsesmæssige* fokuserer overordnet på at give kvinderne viden og forståelse for børns udvikling og behov på forskellige alderstrin. I forbindelse med de *praktiske forhold* fokuseres på alt praktisk vedrørende børnene – lige fra hvilket tøj, der er hensigtsmæssigt, hvilken mad børn skal have til hvordan man gebærder sig med en barnevogn; dvs. helt basale forhold. *Socialisering* handler overordnet om at støtte børnene i at udvikle sociale relationer og lære, hvordan man etablerer venskaber.

Det kan konkluderes, at såvel mødre som børn har gennemgået en stor udvikling på dette område, og evalueringen tyder således på, at projektlederen og -medarbejderen har formået at håndtere den dobbelte tilbudsmodel, hvor læringsbehov hos såvel kvinder som børn skal tilgodeses. Via fokus på forældreskab og opdragelse i den anerkendende optik har projektlederen og -medarbejderen formået at facilitere en udvikling hos både mødre og børn, som har styrket børnenes trivsel og mødrenes forældrekompetencer. Samtidig har miljøet i sig selv en gunstig indvirkning på mødrene – blot det at komme væk fra et usundt miljø har formentlig i sig selv en positiv indvirkning på processen. Hertil har det vist sig som en god kombination at samarbejde med børnehavens pædagoger omkring børnenes trivsel og udvikling i de tilfælde, hvor det har været muligt.

Andet indsatsområde omhandler individuelle vejledningssamtaler, hvor projektleder og -medarbejder tager udgangspunkt i kvindernes ressourcer og sammen med kvinderne sætter fokus på de evner og kompetencer, som de allerede besidder. Derefter lægges i fællesskab en realistisk fremtidsplan ud fra kvindernes ønsker. Dette ressourcesyn harmonerer med den anerkendende og empowermentbaserede tilgang – fokus på ressourcer og kompetencer medfører en styrkelse af selvtiliden og troen på egne evner, hvilket er udgangspunktet for udvikling og læringslyst. Her anlægges både en uformel og familiær indfaldsvinkel, hvor samtalerne tages, når behovet opstår – samt en mere struktureret tilgang, hvor der afholdes samtaler hver 14. dag. Denne kombination vurderes som frugtbar, idet projektleder og -medarbejder herved udviser fleksibilitet og rettidighed samt fastholder alle i en fremadrettet proces.

Projektlederen og -medarbejderen oplever stor udvikling gennem de individuelle samtaler med de kvinder, som får mulighed for et længere ophold i Rosenly. Evalueringen giver grundlag for at konkludere, at medarbejdernes tilgang i samtalerne er frugtbar for kvindernes udviklingsproces.

Tredje indsatsområde omhandler en art fællesundervisning, hvor der sættes fokus på flere af de samme problemstillinger som i de individuelle samtaler, men her søges det at motivere kvinderne til at diskutere problemstillinger og give dem mere generel viden. Det er dog en stor udfordring for projektlederen og -medarbejderen at motivere til denne diskussionsform, og samtidig har det været svært at samle kvinderne på samme tid, fordi de har fri på forskellige dage. Projektleder og -medarbejder har derfor planlagt at indføre temaaftner to gange ugentligt med obligatorisk deltagelse, idet træning i dialog, refleksion og diskussion er et vigtigt indsatsområde ift såvel dannelse og indgåelse i sociale relation som i uddannelses- og arbejdsmæssig sammenhæng. Det vurderes som en hensigtsmæssige disponering, som det må **anbefales** at indføre og afprøve.

Udflugterne supplerer temaundervisningens teoretiske viden med praksis, hvor kvinderne eksempelvis ser, hvordan det opgivende samfund kan benyttes. Disse udflugter er vigtige, idet kvinderne både bliver bekendt med landets historie og med alle de gratis kulturelle tilbud, der findes, og som kan hjælpe integrationsprocessen på vej. Samtidig trækker kvinderne paralleller mellem det danske samfund og det samfund, som de selv kommer fra. **Derfor anbefales det** at bibeholde disse udflugter.

Det fjerde indsatsområde i kvindernes kompetenceudviklingsproces omhandler udvikling af de dansksproglige kompetencer via såvel deltagelse i undervisning på Sprogcenter Hellerup som via muligheden for deltagelse i snusepraktikker. Her får de således både en teoretisk og praktisk erfaring med sproget samtidig med, at de opnår afklaring omkring, hvilke brancher og jobfunktioner de skal arbejde hen imod. En kvinde har deltaget i praktik, mens alle har deltaget i undervisning på sprogcenteret. Alle ser tilegnelsen af det danske sprog som en vigtig dimension for deltagelse i samfundet såvel socialt som uddannelses- og arbejdsmæssigt, hvorfor udvikling af den dansksproglige kompetence er et afgørende element i Rosenlys tilbud. Praktikdelen vurderes ligeledes som vigtigt, men her lyder der samstemmende røster om et behov for at tydeliggøre formål med og indhold i praktikken.

En **anbefaling er** derfor, at projektlederen ved fremtidige praktikker præciserer dette i samarbejde med praktikarbejdspladerne. **Det anbefales** ligeledes at tilbyde kontaktpersonen på praktikstedet en tættere støtte og sparring undervejs i praktikken – eksempelvis via uformelle, uanmeldte besøg eller blot via telefonopkald.

Det femte indsatsområde handler om bofællesskabsformen som metode, hvor igennem projektleder og -medarbejder søger at udvikle kvindernes sociale kompetencer ved at ansøre dem til at bruge hinanden og etablere et netværk – og etablere et familieliv præget af nærhed og samvær. Succesen på dette område har været meget varieret, hvilket for det første hænger sammen med kvindernes anderledes kultur, hvor der eksempelvis er andre traditioner for, hvordan man er sammen i spisesituationen. For det andet hænger det sammen med kvindernes personlighed og kemi. Indsatsområdet vurderes alligevel som vigtigt ift kvindernes netværksdannelse og udvikling af sociale kompetencer, og **det anbefales** at sætte forskellige uformelle sociale arrangementer på dagsordenen, eksempelvis at se film sammen, sy, spille mv.¹ Nogle af beboerne bruger dog de andre kvinder i en spejlingsproces, hvor de ved at tage afstand fra noget, de andre gør, heri også definerer sig selv. Dermed kan spejling og afstandstagen blive en positiv del af kvindernes socialise-

¹ Projektleder og -medarbejder har siden dataindsamlingen til denne evaluering indført sådanne sociale arrangementer hver mandag og onsdag aften.

rings- og identitetsudviklingsproces, som også udvikler deres kompetencer. Således kan bofællesskabsformen anvendes på forskellig vis af kvinderne, ligesom de praktiske forhold omkring driften af et sådan fællesskab i form af fx rengøring og madlavning bidrager til kvindernes kompetenceudvikling og muligheder for senere at stå på egne ben. Således kan det konkluderes, at boformen giver kvinderne relevante erfaringer, uanset om de anvender fællesskabet som tiltænkt.

2.3 Konklusioner og anbefalinger i relation til visitations- og samarbejdstemaet

Projekt Rosenly har på trods af over 50 henvendelser fra interesserede sagsbehandlere haft problemer med visitationen til projektet, hvilket tilsyneladende hænger sammen med følgende:

Tilbuddets placering: Tilbuddet er placeret under Servicelovens paragraf 85, og de visiterende myndigheder er tilsyneladende i tvivl om, hvordan de kan anvende tilbuddet.

Tilbuddets fravær på Tilbudsportalen: Hos flere kommuner er det praksis, at sagsbehandlere alene må benytte tilbud fra Tilbudsportalen, fordi disse via godkendelses- og tilsynsprocedurer lever op til formelle krav og standarder. Det er en politisk beslutning, som den enkelte sagsbehandler har ringe indflydelse på og ingen beføjelser til at omgå uagtet om den enkelte finder et tilbud som Rosenly yderst givtigt for en borger. Tilstedeværelsen på portalen vil hertil gøre det nemmere for sagsbehandlere at gøre brug af et sådan "luksustilbud", som et forebyggelsestilbud kan betragtes som. Desuden er det rent praktisk nemmere for sagsbehandlere at anvende portalen, idet den giver et hurtigt overblik over eksisterende tilbud i en travl arbejdsdag. Derfor må **det anbefales** at undersøge mulighederne for at Rosenly godkendes til og oprettes på Tilbudsportalen – et forhold, der af flere visiterende myndigheder vurderes som nødvendigt for tilbuddets overlevelse.

Markedsføringen af tilbuddet: I opstartsfasen og hele projektets første år blev der lagt meget energi i markedsføringen af projektet, som de over 50 henvendelser taget i betragtning har båret frugt. Pt. hersker der dog usikkerhed omkring tilbuddets indhold og målgruppe, hvilket for det første hænger sammen med behovet for en tydeligere kommunikation herom fra projektleder og -medarbejders side – også omkring håndtering af problemstillinger om aftenen/natten, hvor der ikke er personale til stede. For det andet hænger det sammen med en stor personaleudskiftning hos kommunerne i kølvandet på strukturreformen. For det tredje hænger det sammen med, at den massive markedsføring hovedsageligt fandt sted i opstartsfasen. De sidste par år, hvor Rosenly har haft fuldt hus, har den direkte markedsføring via personlige mails været skåret ned. Dog har projektlederen løbende gennemført markedsføring og deltaget i diverse netværk med henblik på samme.

Det anbefales på baggrund heraf at gennemføre en tydeligere formidling i form af informationsmateriale og besøg, hvor definition af målgrupper, indhold, metode mv. klart fremgår – dette er især vigtigt i lyset af, at myndighederne ikke kan søge oplysningerne på Tilbudsportalen.

Det anbefales hertil at formidle procedurer omkring håndtering af alvorlige problemstillinger/kriser efter ”fyraften”, således at visiterende myndigheder ikke af den årsag fravælger Rosenly allerede i udgangspunktet.

Det anbefales videre at gennemføre en konstant og aktiv markedsføring, således at der til stadighed er opmærksomhed omkring tilbuddet – også selvom der er ”fuldt hus”. Dette vil ligeledes være medvirkende til at klarlægge behovet for Rosenly og pege på et eventuelt vækstbehov.

Det anbefales i interviewrunden desuden, at Rosenly melder sig ind i LOKK for herved at få adgang til ledermøder, netværk mv. i organisationens regi og herved udbrede kendskabet til tilbuddet. Det har projektlederen arbejdet på i en lang periode, men eftersom Rosenly netop ikke er et krisecenter, er der visse formelle problemer hermed.

Det anbefales at undersøge behovet og mulighederne for at tilknytte en konsulent til varetagelse af markedsføringen og en løbende evaluering og synliggørelse af tilbuddet.

Samarbejdet med myndighederne, når kvinderne er bevilget ophold på Rosenly, fungerer derimod tilfredsstillende – såvel den indledende introduktion som under selve opholdet.

I samarbejdet med praktikpladserne har der vist sig et behov for en klarere formidling af målsætninger for praktikken, hvorfor **det anbefales** at projektlederen i udgangspunktet sikrer en meget tydelig afklaring af ønsker og forventning hos både kvinder og praktikpladser for herved at optimere udbyttet. Det er vigtigt, at denne afklaring foregår på ubureaukratisk vis som al anden samarbejde med Rosenly har gjort – et forhold, som praktikpladserne sætter stor pris på. I tilknytning hertil kan **det anbefales** at tilbyde kontaktpersonerne på praktikpladserne en tættere støtte og sparring fra projektleder og -medarbejder undervejs i praktikken. Tilbagemeldingerne i interviewrunden tyder på sådant et behov især pga. arbejdets til tider diffuse karakter og målgruppens svage dansk kundskaber.

2.4 Konklusioner og anbefalinger i relation til forankringstemaet

Bofællesskabet Rosenly er lokaliseret i Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen i Hellerup, der ligeledes huser forskellige institutioner og arbejdspladser, som Rosenly samarbejder med. Dette samarbejde har betydning for kvindernes opkvalificerings- og udslningsproces på fire områder:

1. Lokaliseringen betyder, at kvinderne opholder sig på et delvist lukket område og således er forholdsvis beskyttede fra omverdenen. Det giver såvel kvinderne som børnene ro og tryghed til at udvikle sig, fordi de i dette såkaldte ”mini-samfund” får en følelse af velkommenhed – her hilser man på hinanden og mødes generelt med omsorg, interesse og medmenneskelighed i modsætning til den diskrimination, som flere af kvinderne oplever, når de i det daglige færdes i samfundet.

2. Lokaliseringen betyder tillige, at kvinderne bor tæt på relevante tilbud som eksempelvis sprogcenter og daginstitutioner til deres børn. Således skal kvinderne ikke bekymre sig om transporttider og har samtidig et støttenetværk tæt på, hvis et problem skulle opstå.
3. Hertil betyder lokaliseringen, at kvinderne via samarbejdet med de forskellige instanser på området bliver præsenteret for denne "øvebane" som forberedelse til at entre samfundet på egen hånd senere.
4. Lokaliseringen betyder endvidere, at kvinderne har mulighed for let og smidig adgang til læger, psykologer og psykiatere, som har erhvervslejemål på området.

Det kan således konkluderes, at der i høj grad eksisterer en synergieffekt mellem de forskellige tilbud og aktiviteter på Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen. I interviewrunden har der været bred enighed om, at lokaliseringen hovedsageligt er en fordel, fordi den netop giver kvinderne disse øgede muligheder i trygge og beskyttende rammer – en synergi, som også sagsbehandlerne ser som en fordel, idet deres arbejde med at finde relevant bolig, børnehaven, job eller uddannelse smidiggøres.

Lokaliseringen har ligeledes betydning for Rosenlys vækstmuligheder og organisatoriske model, idet tilbuddet også organisatorisk hører under Sankt Lukas Stiftelsen. Også her spiller fire forhold ind:

1. Der spores ingen forbehold over for placeringen gennem interviewrunden. Omdrejningspunktet er hjælp til socialt udsatte *medmennesker*, og Stiftelsens værdigrundlag kommer til udtryk via denne medmenneskelige tilgang i et miljø, som er kendetegnet af en særlig mission omkring trivsel, medmenneskelighed og en ressource-tilgang til andre.
2. Dernæst spiller det ind på Rosenlys vækstpotentiale, at målgruppen er voksende og dermed ligeledes behovet for et tilbud som Rosenly. Her er fordelene ved placeringen, at Stiftelsen har de fysiske rammer til rådighed til at foretage en udvidelse af tilbuddet til at omfatte flere kvinder og eventuelt kvinder med mange børn.
3. Det har endvidere betydning for vækstpotentialet, at de visiterende myndigheder er positivt indstillet ift at benytte tilbuddet fremover – under forudsætning for, at der opnås afklaring omkring tilbuddets status og adgangen lettes via oprettelse på Tilbudsportalen.
4. Sluttelig betyder den organisatoriske placering, at Rosenly er sikret økonomisk, hvilket har betydning for projektlederen og -medarbejderens muligheder for at arbejde langsigtet med udvikling af såvel tilbud som kvinder – og dermed også for vækstpotentialet, idet de således kan fokusere på markedsføring frem for fundraising.

Det kan afsluttende konkluderes, at Rosenlys forankringen under Sankt Lukas Stiftelsen såvel fysisk som organisatorisk udgør en stor fordel for tilbuddet – både ift kvindernes opkvalificeringsproces, og ift projektets vækstpotentiale. Forankringen her udgør en unik værdi for det langsigtede perspektiv – og det afspejler samtidig, at der tale om et stort udækket behov, der hverken tilgodeses institutionelt eller finansielt i resten af samfundet. Dermed kan det kun anbefales, at denne forankring bevares og styrkes, hvilket vil give Rosenly de bedste vækstbetingelser fremover.